

Overgangen til omkostningsprincippet medfører en ændret periodisering af økonomiske hændelser for driftsbevillinger og statsvirksomhedsbevillinger. Bevillingen skal her dække de statslige virksomheders ressourceforbrug målt ved deres omkostninger. I praksis betyder det, at de berørte drifts- og statsvirksomhedsbevillinger er blevet tilført en merbevilling til at dække afskrivninger på anlægsaktiver, mens den hidtidige bevilling til anskaffelser og anlæg er fjernet. Anskaffelser af aktiver finansieres således fremover ved intern statslig låntagning. Desuden er de berørte drifts- og statsvirksomhedsbevillinger tilført en merbevilling til dækning af en renteomkostning af den interne statslige låntagning, således at de statslige virksomheders kapitalomkostninger synliggøres.

Alt andet lige svarer merbevillingen til afskrivninger over tid til mindrebevillingen til anskaffelser og anlæg. I de enkelte finansår kan der dog være forskydninger, der gør sammenligninger af årene før og efter omkostningsreformens indførelse vanskelig. Tilsvarende gør merbevillingen til renter det vanskeligt at sammenligne 2007 med tidligere år. Omkostningsreformen har desuden medført en række mindre bevillingsændringer som følge af ændrede periodiseringer, hvilket ligeledes vanskeliggør sammenligning.

Det bemærkes, at investeringer i infrastruktur (veje, broer, jernbaner mv.), i nationalejendom (slotte, haver, mindesmærker mv. af særlig kulturel værdi) samt bevillinger til forsvaret er undtaget fra reformen.